

vidt der er en paatrængende Nødvendighed tilstede for denne Skat. Jeg skal ikke komme tilbage til, hvad der er omtalt fra flere ærede Medlemmers Side, nemlig at der er tilflydt vort Reservecfond mange Millioner. Det er blevet udtalt af flere ærede Medlemmer og navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), som jeg maa erkjende har megen Sagkundskab, at disse ikke vilde være saaledet realizable, ja han har endog bebudet, at det vilde være en naturligt Følge af, at vi ikke fik denne Skat, at Jernbanearbejderne bleve standsede. Jeg troer dog ganske bestemt, at vi have Midler nok i Reservecfonden til at tilveiebringe de løbende Udgifter for eet Aar, og jeg maa dertil yderligere bemærke, at vi sidst vedtoge en Lov, som ogsaa gaaer ud paa at udskrive en Skat for en Deel af Danmark, nemlig Loven af 26. Mai 1868 om Expropriationsudgifterne til Jernbanerne i Sylland. Dette er naturligvis ogsaa en Skat, der vil paafalde en Deel af Landet, og navnlig den Deel, som i dette Aar vistnok har havt den daarligste Høst. Jeg troer saaledes, at der er gyldig Grund til vel at overveie, om vi ikke kunde lægge denne Lov til Side. Under almindelige Omstændigheder har jeg ikke været blandt dem, der have krympet sig ved at bevilge Penge til de nødvendige Udgifter, som Landets Bøsserfordrer, men jeg tror dog, at her er saa overordentlige Motiver tilstede, at vi virkelig bør see, om vi ikke kunne enes med den høitærede Finansminister om at lægge Loven til Side til næste Aar; i alt Fald maa jeg paa det Bestemteste paastaae, at vi, hvis Loven skal gennemføres, maae regne Indtægten efter et andet Aar end det indværende, thi ellers vil der virkelig komme en væsentlig Ulighed tilstede ved Udredelsen efter denne Lov. Mit Standpunkt bliver altsaa, at jeg principielt vil foreslaae, at Loven lægges til Side til næste Aar, men kan dette ikke lade sig gjøre, paastaaer Finansministeren bestemt, at han maa have Penge, bør man anmode ham om at nedsætte Skatten med det Halve, for at holde Maskineriet i Gang, hvad der vistnok vil være til Lettelse, og maaskee Finansministeren derved kunde indhente yderligere Oplysninger om, hvorledes Loven om en

Indkomsskat virkelig kunde realiseres paa en passende Maade.

Udler: Jeg skal ikke indlade mig i en vidtløftig Discussion om en Indkomsskats Væsen eller de Fortrin, en saadan Skat har, thi det er en Selvfølge, at man herved kun vilde komme til at gjentage omtrent det Samme, som er sagt, hvergang denne Skattelov har foreligget her, navnlig i de sidste Aar. Jeg skal kun tillade mig at fremhæve, at jeg frendes nærer den Anskuelse, at Indkomsskatten er en Skat, vi maae have, ikke som en overordentlig Skat, men som en varig Skat, en Skat, som vi ville komme til at trænge til efter vore Forhold, og en Skat, som vi — hvis den Tid skulde komme, som jeg haaber vil komme, om jeg end ikke forudsætter, at den er nær, at vi kunne undvære nogle af vore Skatter — maae have for at forandre mange af vore andre Skatter, der trykke meget ulige, og her vil jeg tillade mig i Almindelighed at udtale, at medens Mange ikke finde, at en Indkomsskat virkelig gjør sand Gavn, naar den ikke gennemfører en progressiv stigende Scala, glemme dHr. dog, at de Skatter, vi nu have, og navnlig Tolden, har den modsatte Natur, idet den nemlig trykker stigende den lavere Befolkning. Den Mand, der bruger en simplere Qualitet af samme Væser, f. Ex. Sukker, Thee, Kaffe, maa betale den samme Told som den behavende Mand, der bruger en bedre Qualitet af disse Væser. Jeg troer virkelig, at netop dHr., som mene, at vi snarere maae søge at lægge Trykket paa de Rige, dog idetmindste maae være glade ved, at vi have Uigheden der, hvor Skatten trykker stærkere paa de Fattige, og altsaa maae glæde sig over Indkomsskatten selv uden en progressiv Scala, fordi den dog udjævner den Forskel, der nu er tilstede. Medens jeg senere skal komme tilbage til at omtale de Uttringer, der ere fremkomne fra flere ærede Talere, og navnlig det Resultat, hvormed det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spønne) sluttede, vil jeg sige, at mit principielle Forslag gaaer ud paa, at denne Skat faaer en forandret Titel, naturligvis ikke for Titellens Skyld, men for Virkelighedens Skyld, at